

[Sigsgaard.]

spørge ministeren, om han kan forklare, hvorfor sportskampe er undtaget fra moms, men ikke film.

Jeg vil også spørge, om ministeren kan bekræfte, at Danmark har tiltrådt en UNESCO-aftale, ifølge hvilken filmforevisninger ikke må beskattes hårdere end f. eks. aviser. Nu er aviserne som bekendt fritaget for moms, det er biografbilletterne ikke. Hvis det derfor er rigtigt, at Danmark har underskrevet en sådan aftale, så synes jeg nok, det lige kræver en kommentar fra ministeren, at vi i praksis handler stik imod det, vi har skrevet under på.

Der kan siges godt og skidt om lovforslaget, men fremsynet kan det desværre ikke kaldes, deri er jeg enig med den socialdemokratiske ordfører. Det tager ikke rigtig højde for, at biograferne i hele Vesteuropa er ved at dø, at deres tid i den nuværende form snart er forbi. De får gennem forslaget forbedret deres økonomi lidt, men loven fører os ikke videre. Ministeren har både tv og filmfond under sig; den chance burde være benyttet til at sikre seerne en hel masse gode kortfilm bl. a. I stedet har tv kunnet presse prisen på viste kortfilm, så vidt jeg har læst, ned på 100 kr. pr. minut, og det er jo en effektiv måde at kvæle kortfilmfolkene på, hvor man i stedet for kunne have givet dem lidt lettere arbejdsvilkår.

Også på andre områder burde film og tv via loven ind i et nærmere samarbejde, men det er der måske en chance for, for der er flere af ordførerne, der har taget det op her i dag.

Skulle loven som helhed være efter mit hoved, hvad der selvfølgelig er den rene utopi, så skulle den offentlige støtte til det private filmerhvervsliv helt ophøre. Flere filmfolk har foreslået, at filmstøtten skulle gives gennem oprettelsen af et statsligt produktions- og distributionselskab, og det ville skabe større frihed for filmkunstnerne end nu, hvor de er afhængige af den private kapital, men endnu større frihed og dermed bedre kunstneriske vilkår kunne skabes, hvis filmarbejderne oprettede deres egne produktionsselskaber som selvejende institutioner med fuld statslig underskudsdækning. Vi kender systemet fra en hel række sociale institutioner. Selskabet eller selskaberne skulle så stille tilstrækkelige produkti-

onsfaciliteter til rådighed flere steder rundt omkring i landet, og det kunne gerne være i forbindelse med andre kunstneriske aktiviteter. For nogen tid siden søgte teaterfolk og billedkunstnere 2.000 m² etageareal, hvor forfatterne kunne få deres bøger produceret ukommercielt, hvis de ikke kunne komme igennem rigtigt på anden måde — det kan være svært — hvor filmarbejderne kunne arbejde uden om de private produktionsselskaber, og hvor musikere og skuespillere, forfattere og mange andre kunne uddanne og udvikle sig. Sådanne initiativer burde støttes, men i dag kvæles de desværre for tit på grund af, at der ikke er støttemuligheder.

Også filmimporten lader i dag meget tilbage at ønske, og derfor bør der oprettes et selvejende, underskudsdækket importselskab af filmarbejderne, publikumsorganisationer, filmkolen og de biografdirektører, der vil vise kvalitetsfilm. Derudover skulle filmkredse og biografdirektører kunne søge støtte til import af ønskede film ud over rammen. Private selskabers filmimport kunne man så passende holde op med at støtte.

Der burde også ydes økonomisk støtte til dannelse af filmkredse lokalt eller til kredse, der bl. a. vil arbejde med film. Sådanne åbne kredse burde støttes, sådan at de kan oprette eller overtage biografer, hvor de selv kan bestemme repertoiret og varetage ledelsen. Særlig burde eksperimenter med nye former støttes, for den autoritære og isolerede biografform, hvor man ingen chancer har for at snakke med de andre om filmen eller i det hele taget snakke med andre før eller efter filmen, er forældet. Huse, hvor man kan se film og snakke og drikke kaffe og læse og høre musik og danse og se teater og meget andet, det ville være langt bedre, og de lokale kredse, der vil oprette dem, bør støttes. Abonnementsforeninger bør støttes, så de kan sælge billetter til halv pris, og det kan udmærket være billetter, der både gælder til film, teater, udstillinger, koncerter og andet. Og så bør filmarbejdet for børn støttes meget kraftigt, det håber jeg udvalget vil tage op.

Det gennemgående træk i denne skitse over, hvordan VS kunne forestille sig støtten, er, at filmen skal afkommercialiseres, og at så megen magt som muligt skal lægges hos